

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: WD Plus GmbH (Hanower, Niemcy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) z dnia 26 lipca 2022 r. (sprawa R 246/2022-2).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Beijing Unicorn Technology Co. Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 463 z 5.12.2022.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2023 r. – Stevi i The New York Times/Komisja

(Sprawa T-36/23)

(2023/C 112/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Matina STEVI (Bruksela, Belgia), The New York Times Company (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 8371 final z dnia 15 listopada 2022 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), a w szczególności jego art. 3 ust. 1, a także naruszenia art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Stosując pozaprawny argument oparty na art. 7 ust. 1 decyzji Komisji (UE) 2021/2121 (²) Komisja niezgodnie z prawem odrzuciła rozporządzenie nr 1049/2001, a w szczególności jego art. 3 lit. a), uznając, że niezarejestrowanych wiadomości SMS nie uznaje się za dokumenty na mocy rozporządzenia nr 1049/2001, lub nie stosując art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 do żądanych informacji, naruszając również prawo podstawowe do otrzymania informacji chronione na mocy art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001, a w szczególności jego art. 2 ust. 3.

Stosując pozaprawny argument oparty na art. 7 ust. 1 decyzji 2021/2121, Komisja niezgodnie z prawem odrzuciła art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, uznając, że niezarejestrowanych wiadomości SMS nie uznaje się za dokumenty przechowywane przez Komisję na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001, lub interpretując art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 jako prowadzący do wniosku, że żądane informacje nie znajdują się w posiadaniu Komisji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku uzasadnienia.

W zaskarżonej decyzji Komisja twierdzi bez żadnego uzasadnienia, że żądane informacje nie istnieją, przecząc przewodniczącej Komisji bez jakiegokolwiek podstawy, co stanowi przypadek niewłaściwej administracji.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

(²) Decyzja Komisji (UE) 2021/2121 z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie zarządzania zapisami i materiałów archiwalnych (Dz.U. 2021, L 430, s. 30).

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2023 r. – Pollen + Grace/EUIPO – Grace Foods (POLLEN + GRACE)

(Sprawa T-41/23)

(2023/C 112/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pollen + Grace Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: P. Johnson, barrister at law, i L. Buckley, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grace Foods Ltd (Castries, Saint Lucia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego POLLEN + GRACE – zgłoszenie nr 17 099 623

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie R 1815/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie, że EUIPO i Grace Foods Ltd pokrywają własne koszty, i obciążenie ich kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.